

[Ivar Hansen]

som vi mener folketinget i særlig grad vil komme til at stå over for i den nye samling.

Jeg vil godt takke statsministeren for den redegørelse, der blev givet folketinget og offentligheden i tirsdags. Jeg synes, at der i denne redegørelse blev givet udtryk for en meget realistisk vurdering, i særlig grad af den økonomiske situation, vi står i, og de krav, der stilles til os i så henseende, og at talen også i høj grad tog fat på de opgaver, vi kommer til at stå over for både i denne samling og i de kommende år. På den måde synes vi at denne åbningstale er et godt udgangspunkt for de politiske drøftelser i folketinget i den kommende samling og – lad det være en kommentar til hr. Svend Auken – et godt udgangspunkt for et forhåbentlig bredt politisk samarbejde på en række vigtige områder.

Da firkløverregeringen for to år siden overtog regeringsmagten, var det danske samfund præget af pessimisme. Flere og flere begyndte at sætte spørgsmålstegn ved folkestyrets funktionsevne. Den økonomiske afgrund rykkede nærmere dag for dag. Arbejdsløshedstallene, virksomhedslukningerne og statsunderskuddet talte deres tydelige sprog til alle, som fulgte blot en lille smule med. Det var også sådan, at flere og flere satte spørgsmålstegn ved, om det overhovedet var muligt at vende denne katastrofale økonomiske, men også menneskelige og sociale udvikling i vort samfund.

Nu er der gået to år, og nu kan vi med sikkerhed sige: det er muligt! Vi har fået tilstrækkeligt sikre tegn. Investeringerne især i industrien er steget meget stærkt, og det er afgørende vigtigt. Det er lykkedes at få den katastrofale vækst i statens underskud standset og endda bragt væsentligt ned, og vi er i virkeligheden kommet så vidt, at vi kan sige, at det underskud, vi har på statens regnskab, skyldes renteudgifterne og frugterne af tidligere tiders laden stå til og forsømmelighed. Endelig kan vi som punkt tre sige, at indkomstpolitikken indtil nu er lykkedes, og vi kan for det fjerde sige, at inflationen er halveret. Disse ting er lykkedes, bl.a. og især fordi regeringen turde, hvor andre tidligere forskrækket og bange veg tilbage fra at løse opgaverne.

Dertil kommer, at den politiske stabilitet er godt på vej til at vende tilbage i dansk politik, og det er måske i virkeligheden det

allervigtigste, fordi det er herfra, tilliden og fremtidsstroen ude i samfundet i meget høj grad henter sin næring. Det er lykkedes at etablere et fast flertal omkring den økonomiske politik. Vi er overbeviste om, at det også bliver tilfældet i 1985. Vi noterer dette med stor tilfredshed, også med venlig adresse til det radikale venstres indsats i så henseende. Jeg synes, at det er værd at gentage, og at det er værd at notere en glæde over, at der var og fortsat er et andet flertal i det danske folketing.

For hvis man tager udgangspunkt i de beslutninger, socialdemokratiet har taget på sin kongres, og i de udgiftkrævende forslag, der er fremsat i folketinget både i sidste og i forrige samling, tyder meget desværre på, at socialdemokratiet ikke har lært så meget og fortsat ikke rigtig er indstillet på at deltage i det ansvarlige arbejde på de afgørende økonomiske felter.

Nu gælder det om at følge den økonomiske linje, der er lagt. Det er sandsynligt, at der bliver brug for justeringer af den økonomiske politik, og vi er i den forbindelse tilfredse med at notere, at regeringen selvfølgelig følger udviklingen meget nøje. Intet ville være mere letsindigt end nu at begynde at slække på tingene. Det har vi oplevet tidligere. Vi har set, hvordan man i alt for høj grad har taget forskud på en forventet positiv økonomisk udvikling. Det var i høj grad 1960ernes og 1970ernes politiske dårskab. Det skal vi ikke gentage. Vi kan hurtigt være tilbage i den gamle skure.

Vi står over for to hovedopgaver: den stramme økonomiske politik skal for det første fortsætte, og den skal fortsætte både for statens vedkommende og for kommunernes vedkommende, det kan vi lige så godt understrege nødvendigheden af. For det andet er det lige så vigtigt, at den stramme indkomstpolitik føres videre. Kravene til os er, at konkurrenceevnen fortsat undergår en klar forbedring, og at samfundsøkonomien hurtigt bringes i orden. Kun derved vinder vi kampen mod et af vor tids største problemer, nemlig arbejdsløsheden. Jeg mener at kunne sige med sikkerhed, at de foreløbige resultater af regeringens politik klart vidner om, at den hovedlinje er rigtig.

Også i denne folketingssamling skal vi i gang med en række væsentlige opgaver. Lad mig nævne nogle af dem.